

Samme skeer næsten daglig i det her omhandlede Forhold. Folk petitionere ikke længere, men de sige, Forholdet er uholdbart, og da vi nu have Frihed til at gaae, saa gaae vi. Kendt. O Herrer s. Ex. ikke en Sæct; som jeg her ikke nærmere skal omtale; nemlig Mormonerne? Troe virkelig ikke de ærede geistlige Taler, at dersom den Frihed, som forlanges ved dette Lovforslag, havde været givet for nogle Aar siden, da der indkom Petitioner, hvori man udalte sin Trang dertil, at da mangen En af dem, som senere gik over til Mormonismen, var blevet reddet for Folkekirken? (Nei, Jo.) Ja, jeg troer det og jeg veed det. Det kan heller ikke være undgaet d Hrs. Opmærksomhed, at der, som vi have seet i de offentlige Blade, i denne Tid her midt i Sjælland har fundet en overmaade vigtig Forsamling Sted, hvor det er vedtaget: indenfor Folkekirkens Grændser at lønne Prædikanter, som Foreningen vil lade reise Landet omkring, for at paavirke Menighedens Medlemmer. Naar Foreningen sætter denne Beslutning igjennem med nogen Kraft, saa vil det gaae med denne Sag som med de øvrige, jeg før nævnte, at man vil komme for sig lidt med at give Frihed; man vil allerede have taget sig Frihed, naar Lovgivningsmagten bagefter kommer og siger: vi kunne nu ikke hindre det længere, da de have taget den. Men jeg troer, at vi gjøre rettest i at gaae den Vej, at den lovgivende Magt gjør Sit til, at Frihed bliver givet før den bliver taget.

Naar den ærede Taler fra Randers (Balsentin) har benegtet, at der skulde være en saadan Modstrid i de Geistliges Lære, som af mig blev antydet, saa ligge Facta saa klart for, at Enhver, der vil see, kan see; denne Modstrid er traadt offentlig frem gjennem Litteraturen; Geistlige her i Landet, som ere ansatte i Statens Tjeneste, have forfættret hverandre, kaldt hinanden „falske Lærere“ og overbevist hinanden om at have udbredt falske Lærdomme, men de ere dog allesammen blevne stidende i deres Embeder. Dette troer jeg er et saadant Beviis, at ethvert Raisonnement, der kan stilles op derimod, maa falde.

Naar det er sagt, at man frit kunde høre,

hvilken Præst man vilde, og at derfor den Frihed her skulde gives, nemlig med Hensyn til Sacramenterne og et Par andre kirkelige Handlinger, ikke havde nogen Betydning; da vedkommende Præsts Person i disse Tilfælde ikke havde nogen Betydning, saa kan jeg heller ikke gaae ind paa denne Betragtning. Dersom en Mand, der har en virkelig kristelig Tro, har været tilstede i Kirken og hørt en Prædiken, der efter hans Formenting ikke var en sand lutherisk kristelig Prædiken, maastee netop over en af de Læresætninger; hvorpaa vedkommende Sacrament er bygget, og han efter denne Gudstjeneste skulde lade sig betjene ved en eller anden kirkelig Handling, lige umiddelbar efter at han havde hørt en saadan Prædiken af denne Præst, saa skulde det dog være et mærkeligt Menneffe, naar dette ikke skulde have Indflydelse paa ham; jeg kan ikke tænke mig, at noget Menneffe skulde være saa op høiet, selv ikke en Geistlig, at han næste Dieblisk skulde kunne frigjøre sig for Indtrykket af en saadan Prædiken; jeg kan ikke troe det, og det strider i den Grad mod den menneskelige Skrobelighed, at det er underligt at høre det paa staet. Det maatte være paa ganske andre fuldkomne Bæsen, end Menneffet er, at denne Sætning skulde finde sin Anvendelse.

Naar den ærede Rigsdagsmand for Fredesria (Ottesen) har talt om, at han er enig i Principet, men at han paa Grund af, at der i Lovforslaget ikke er taget Hensyn til Præsterens og Betjentenes Indtagter og andre saadanne Smaating, vil sætte Principet tilside, saa troer jeg, at det er „et Princip“ hos denne Mand: at Principet er ham nok og Udsørelsen ham ligegyldig; dette lader sig ikke forandre, og jeg skal derfor ikke opholde mig derved.

Kirke- og Underviisningsministeren: Dersom jeg i nærværende Sag skulde fremsøre nogen Mening, som jeg kunde troe vilde faae nogen Indflydelse paa Udfaldet, saa vilde jeg, for at udtale den, behøve en temmelig lang Tid. Der er saavel med Hensyn til Fremstillingen af den nærværende Tilstand som med Hensyn til de Principer, som man vil gjøre gjældende, fremført saa Meget, hvorimod jeg kunde have overmaade Meget at